

det skal ske. Alt det her med, hvem der så skal betale, og hvordan der skal betales, er jo noget, der ordnes på et andet tidspunkt efter andre modeller. Men vi er ikke i tvivl om, at der skal ske noget, og vi er heller ikke i tvivl om, det skal ske ret hurtigt.

Kl. 13.30

Når det så drejer sig om skimmelsvamp, som vi efterhånden har så mange undersøgelser, der viser er sundhedsskadeligt – jeg tror faktisk, det er mere sundhedsskadeligt end rotter, det tror jeg faktisk det er – så er vi i tvivl om, hvornår det skal ske, og vi får henvendelser fra bunker af lejere, der fortæller os om den fortvivlede situation, de sidder i, og at de henvender sig det ene sted, det andet sted og det tredje sted og alle steder får at vide: Det er ikke her, det er ikke os, det ikke er nu. Man kan i øvrigt ingenting gøre, er der så nogle af dem, der får at vide i sidste ende; der er intet at gøre, er der nogle, der får at vide i sidste ende.

Det er en utålelig situation, og det er det, som det her forslag prøver at rette op på, og egentlig ikke spor andet; det er egentlig ikke spor andet end at rette op på, at indtil nu har man kunnet sidde i en situation, hvor ingenting skete. Det her forslag prøver at rette op på det; nu skal der ske noget, nu skal det undersøges inden for 8 dage, punktum. Efter det må man så forholde sig til, hvem der skal betale prisen, hvem der har skylden, hvem der har ansvaret. Og jeg bliver altså meget forbavset, når jeg hører, at en af grundene til, at man ikke kan indføre en 8-dagesfrist i sådan en situation, er, at man siger: Tænk nu, hvis de er ude at rejse, tænk nu, hvis ejeren er ude at rejse.

Jamen tænk nu, hvis han var ude at rejse, og lynet slog ned. Eller tænk nu, hvis han var ude at rejse, og hans børn faldt døde om. Tænk nu, hvis man i andre af livets situationer sagde, at det kan man ikke, for tænk nu, hvis den, der har ansvaret, har tænkt sig at rejse væk i 6 måneder. Sådan kan man da ikke lovgive, sådan kan man da ikke regelsætte.

Hvis man har et ansvar, er man også forpligtet til at sikre sig, at man er til at få fat i, eller at der er en, der overtager ansvaret, når man ikke selv er til stede. Sådan foregår det for alle os andre. Hvis vi er syge eller bortrejst eller noget andet, jamen så er ansvaret delegeret videre til nogle, der er i stand til at påtage sig det. Så det er meget enkelt at løse det problem, som Dansk Folkepartis ordfører rejser.

Så er der spørgsmålet om hvem – om det nu i sidste ende er lejerne, der i langt højere grad burde gøres ansvarlige. Altså, jeg har også hørt den her med, hvis man ikke lufter ud, og hvis man tager for meget bad og i øvrigt vasker tøj og tørrer det indendørs. Men der viser undersøgelserne jo, at det er i ufattelig få af tilfældene, at det er lejernes ansvar. Det er i langt, langt den overvejende del af tilfældene bygningens tilstand, der afgør, om der kommer skimmelsvamp eller ej.

Det er ikke, hvorvidt lejer lufter ud eller bader eller hænger tøj til tørre. Det er, hvis der er skader på bygningen. Det er, hvis der er skader i rør eller der har været vandskader og der ikke er blevet repareret ordentligt efter det eller materialerne ikke har været ordentlig tørre, inden man anvender dem, at man får skimmelsvampene. Og der kan gå år, før det rigtig træder i karakter og man rigtig får problemerne med det.

Derfor er det så vigtigt, at vi nu giver lejerne – for det er dem, hvis helbred vi sætter i fare – et værktøj til at kunne få handling sat i gang. Det er såmænd det hele. Så jeg vil meget anbefale, at man støtter forslaget. Jeg vil anbefale Dansk Folkeparti og De Radikale, at de tænker sig om igen.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg siger tak til ordføreren. Er det flere, som ønsker ordet i anden runde? Fru Lissa Mathiasen som ordfører i anden runde.

Lissa Mathiasen (S):

Ja, jeg må jo med skam erkende, at det ikke er, fordi debatten ligefrem har givet anledning til megen fortrøstning for de lejere, som jeg ved sidder og følger det her. Vi synes i Socialdemokratiet, det ville være rigtig godt, hvis man generelt fik en bedre indsats med hensyn til at sikre sundhed og dermed også en bedre generel indsats mod skimmelsvamp – der taler vi skoler, institutioner, arbejdspladser og sådan noget – men det er jo altså ikke det, det her forslag drejer sig om.

Jeg var så faktisk enig, da jeg hørte ministeren, da vi havde en tilsvarende diskussion for et års tid siden, hvor socialministeren sagde:

»Jeg vil igen understrege, at det for mig er uacceptabelt, hvis borgere skal være nødsaget til at opholde sig i boliger med helbredstruende skimmelsvampeangreb.«

Det er lige nøjagtig det, det her forslag går ud på. Det er at kunne afløfte den afmagt, som en